

Lisamaterjal: VALGUSE OTSINGUL

Õpetajale

I advendil või jõuluõhtul

Teksti võib ümber kujundada ka jõuluküünla süütamiseks ja kasutada jõuluõhtul.

Lapsed, kellega on eelnevalt kokku lepitud, kehastavad argust, ükskõiksust, kadedust (ihnsust), uhkust (ülbust), armastust, lahkust (abivalmidust)...jne. Neil kõigil on käes või näiteks kõrval oleval laual väike põlev küünal. Põlevate küünaldegaga tegelased hajuvad ruumis võimalikult laiali. Kui on ühine õhtu koos peredega, võiksid rollides olla lapsevanemad.

Rolli tekst on vaba, õpetaja suunab ainult vajalikus suunas ja tähtis on, et iga tegelane lõpuks kustutab oma küünla (peale armastuse, kes on viimane). Iga teema juures arendada peale seda, kui rollis olev laps küünla kustutab, vastavasisulist vestlust.

NB! Vestluse sisu peab vastama laste vanusele. Vastuseid nõudmata võib iga teema juures anda hetk aega kõigil mõelda sellele, kas need olukorrad on ka neid puudutanud.

Näidendit võib õpetaja ka jutustada, kui lapsed on väiksed ja pole osatäitjaid või esineda ise igas rollis, kujundada vestlus ja kutsuda lapsi enda juurde tuld paluma. Rollimängu on võimalik pikendada, lisades uusi rolle. Vestlus peab vastama ealistele kogemustele, et see haaraks. Nii võib seda ka täiskasvanute ringis läbi mängida tõsiste elukonfliktidega. Lisada võib ka laule tervenisti või salmide kaupa.

Valguse otsingul

Igale kohale tulevale lapsele ulatatakse ruumi sisenemisel väike teeküünal. Ka õpetajal on oma küünal.

Algustervitus, laul, palve, advendimuusika/jõulumuusika

Sissejuhatav lühivestlus advendist, jõulude ootamisest. (Laul on alus advendiküünaldegaga. Kõik neli muidugi kustunud.)

Õpetaja: Esimesel advendil süüdatakse üks küünal. (Viitab advendiküünaldele) Praegu on see kustunud. Minu oma küünal on ka kustunud. Oi, teie küünal on ka kustunud. Kust saaksime tuld? Lähme otsima.

Vaadake, seal põleb tuli, kes läheb küsima? Või parem läheme juba kõik koos.

Õpetaja: Tere. Sinul on põlev küünal. Palun, anna meile ka tuld, et saaksime oma küünal süüdata.

ARGUS: (taganeb, paneb käe küünlale ette, pöördub ringi) Ei, ei, mina kardan, mina olen nii arg, miks te kõik minu juurde tulete! Mis te minust tahate? Mina ei julge teile midagi anda, minge parem ära, panete veel maja põlema, mina kardan. (Kustutab küünla)

Õpetaja: (vestlus) Hea küll. Me ei tahtnud sind hirmutada.

Laste poole pöördudes:

– Mis te arvate, kes ta on, kui ta niimoodi kardab? Lapsed pakuvad nime.

(Arendage vestlust argusest. Keda karta, keda mitte? Millal argus on pahe? Milliseid raskeid olukordi, isegi õnnetust võib põhjustada kellegi argus? Vestluse lõppedes kutsutakse nn Argus kaasa.)

Tule meiega kaasa, sa pead oma küünla ju uuesti süütama!

Ärge kartke jagada headust, ärge kartke olla ausad, nõrgema kaitseks välja astuda jne. Ärge kartke tunnustada, et käite kirikus ja usute Jumalat. Piiblis ütleb Jeesus: *kes mind tunnustab inimeste ees, seda tunnustan mina oma Isa ees, kes taevas on* (Mt 10:32).

Me peame edasi minema, me ei karda ju. Me otsime valgust.

Näete, seal on veel keegi, kellel küünal põleb. Lähme!

Õpetaja: Tere! Kas sa ulataksid meile oma küünla ja annaksid tuld. Me tahame advendiküünalt süüdata.

ÜKSKÕIKSUS (vaatab kõrvale, vaikib, põlev küünal on võimalusel tema taga laual)

Õpetaja: Me palume tuld.

ÜKSKÕIKSUS: Minule ei lähe teie küünal küll korda. Minule on see täiesti ükskõik, kas teie küünal põlevad või mitte, kas maailmas on valgust või mitte. Minule ei lähe üldse korda, mis teised arvavad või mida nad vajavad. Mul on nii mugav istuda, et mina küll ei viitsi teile küünalt ulatada. Ei, ei, minu käest te küll tuld ei saa. Otsige edasi. Ma ei tea isegi, kuidas see küünal põlema jäi. (kustutab küünla).

Õpetaja: Kes see niisugune küll olla võib? Oskate te talle nime anda? (Arendage vestlust ükskõiksusest.) Mida ükskõiksus võib põhjustada? Kas alati peab, võib, sobib jne sekkuda?

Me ei tohi olla ükskõiksed kõige suhtes, mis toimub meie ümber. Inimeste ükskõikse suhtumise pärast, on maailmas palju valu ja muret. Kui meil on võimalik aidata või kui me ise ei suuda, siis anda teada neile, kes suudavad seda teha. Ei tohi olla ükskõiksed kui sa võid olukorda muuta, ulatada abikäe, lohutada, elada kaasa rõõmule.

Õpetaja: Tule meiega kaasa, sinugi küünal tuleb uuesti süüdata. Meile ei ole ükskõik, kas su küünal põleb või mitte.

Õpetaja: Näete, seal on keegi, küsime temalt. Tere! Palun anna meile tuld, et võiksime süüdata adventiküünla.

KADEDUS: (katab kätega küünlaleegi) Minu käest te küll tuld ei saa! Minul on endalgi ainult üks tuli. Ainult üks! Ja üleüldse ei anna mina naljalt kellelegi mitte midagi. Ma parem ei kasuta ise ka. Ma olen ennemini ise ilma, kui teistele midagi annan (puhub küünla ära).

Õpetaja: Mis te arvate, lapsed, kelle juurde me nüüd juhtusime?

(Arendage vestlust kadedusest.) Kes on kadedusega kokku puutunud? Või ise sellega maadelnud?

Kas pole nii, et kadedus teeb meelega tusaseks ja rahutuks?

Ma arvan, et kade või ihne inimene ei tunne õieti rõõmu. Kadedus pimestab südamesilmi.

Ja mida sa ise nüüd kustunud küünlaga teed? Tule parem kaasa, aita valgust otsida, mis süütaks kustunud küünlad.

Õpetaja: Kas keegi näeb kuskil veel tuld? Seal, lähme!

Palun, kas sa lubad oma küünlaleegist süüdata meie küünlaid?

UHKUS: (vaikib ja mõõdab tulijaid üleoleva pilguga) Kas mina peaksin teile tuld andma!? Vaadake, millised te välja näete! Kuidas te üldse julgete minu käest küsida! Mina teiesugustega ei mängi, mul on oma sõbrad. (tekst vastavalt vanusele)

Kõigepealt otsige endale nii tasuv töökoht, et saate endale tuletikke osta! Teiesugustele pole tuld vajagi! Olge pimedas. (Kustutab küünla)

Õpetaja: Oh- ohh! Kelle juurde me nüüd sattusime? Ma juba kokkusin, et olen adventipeole vanade riietega tulnud!? Kes see niisugune on?

(Arendage vestlust uhkusest, ülbusest) Kas te olete sellist tüdrukut või poissi kohanud. Mis tal viga on?

On kellegi klassis (lasteaias) selline uhke tüüp? Millest uhkus ja ülbus saab alguse?

Mida võib põhjustada uhke inimene neile, kellega ta suhtleb?

Tule meiega kaasa. Pimedus aina suureneb, adventiajal peaks hoopis valgus paistma.

Kas keegi näeb veel kuskil valgust?

Jah, seal on veel üks küünal põlemas, lähme sinna, rutake, enne, kui on hilja ja seegi kustub!

Õpetaja: Palun, anna meile tuld! Oleme nii kaua juba otsinud.

ARMASTUS (rõõmsa naeratuse saatel) Palun, ulatage mulle oma küünlad. Ja kellel on juba valgus, andke edasi järgmistele. Viige neile ka, kes ise ei suuda tulla küsima.

Viige jõuluvalgus kõigile: rõõmsatele ja kurbadele, tervetele ja haigetele, kodudesse ja kodututele, hüljatutele, üksijäetutele ja neile, kellel pole aega argi- ja ärirutus peatuda.

Õpetaja: Aitäh sulle! Kelle me nüüd leidsime?

Armastus on parim. Seda tunnet on kõik tundnud.

Nüüd on kõigil oma adventiküünal. Süütame ka suure küünla. Järgmisel pühapäeval süütame neid juba kaks. Valgus saab aina suuremaks. Tegelikult on lihtne valgust meie ümbrusse saada siis, kui sul on küünlaid või oled toas, kus on elekter. Aga see valgus, mida **armastus** käskis edasi viia, mis see on? Kas keegi kodutu või näljane tunneb rõõmu ainult sinu küünlast?

Milline on nähtamatu **jõuluvalgus?** (Arendage vestlust)

(Kõik asetavad oma põlevad küünlad vastavale alusele laual.)

Laulame: Jõua jälle jõuluime (või midagi muud)

Kas keegi tundis mõne tule juures ära, et temas on midagi samasugust?

Kas sisemine küünlaleek tahtis kustuda?

Advent on valmistumise aeg, puhastumise aeg. Kasuta seda.

Autor

Lia Kaljuste

